

“... sống trong xã hội xã hội chủ nghĩa quái đản này, người ta quen thói bưng bít sự thật. Sự thật không có lợi cho Đảng, cho Nhà nước chủ nghĩa mà nói ra, bưng bít tiêu hao vào tù là đi u chủ c ...”

Tháng 04/1975, đơn vị chúng tôi (Số đoàn 341 thuộc ng gọi là đoàn Sông Lam A) phải hợp với số đoàn khác đánh vào căn cứ phòng ng Xuân Lạc. Trận chiến quy mô kéo dài 12 ngày đêm. Tiểu đoàn 8 chúng tôi do hành quân bị lạc nên được giao nhiệm vụ chốt chặn, nhiệm không cho các đơn vị quân lực Việt Nam công hoà tiếp viện cũng như rút lui. Phải công nhận là số đoàn 18 của phía đối phương đánh rất ngoan cường. Tôi tìm mặt chốt ng kiên hai người lính số đoàn 18 đã trở lại kêu gọi đầu hàng của chúng tôi bưng nh ng loạt súng AR15.

Sau đó họ ôm nhau tấn sát bưng mặt qu l u đơn vị kết hợp giữa hai người. Mặt tiếp ng nh nháng l a, xác họ tung toé giữa v n cam sau p Bàu Cá. Hình nh bi hùng y đã gây n t ng m nh cho tôi. Tinh thần của người lính địch thực là vĩ y. Với t ng nào có nh ng người lính nh th , dù bị trận cũng có quy n t hào v h . Họ đã th hi n khí phách của người trai n chi n tr n. Gi thit n u phía bên kia chiến thắng chốt chốt n h số được truy tôn là nh ng người anh hùng l u danh muôn th a. Nh ng v n n c đã đi theo mặt h ng khác. Họ đành phải chốt n tan vào cõi h vô nh h n 50 thu binh quân lực Việt Nam Công Hoà b mình ngoài biên đ b o v Hoàng Sa.

... Nghe tiếng súng nổ ran, tôi chốt r ng chốt y đơn vị có tiếng súng. Đ y là p Tân Lạc p thu c huy n Cao Su t nh Đ ng Nai bây giờ . p n m giữa cánh r ng cao su c th . Đơn vị súng đối liên của các anh bị đối c H vãi ra nh m a. Là phân đối r ng trinh sát, tôi d dàng nh n ra tiếng nổ t ng loạt vũ khí b ng k năng nghi p v . Chuy n gì th này? Tôi căng mặt quan sát. Đ ch đâu chốt ng th y, chốt th y nh ng người dân lành b b n đ v t xu ng nh ng r . Máu trào lai láng, tiếng kêu khóc nh ri. L i đ ng v t che đ , tôi ng c làn đ n t n g n t i súng đang kh c l a.

- Đ ng b n n a! Tôi đây! Th ch trinh sát tiểu đoàn 8 đây!

Nghe tiếng tôi, h ng súng kh c thêm m y viên đ n n a m i chốt u ng ng.

Tôi quát:

- Đ ch đâu mà các ông b n d th ? Tý n a thì th t c mình.

M y ông lính tr tròn mặt nhìn tôi ng ngác. Họ tr l i tôi:

- Anh i! đây là nh.

- L nh gì mà l nh, các ông mù à? Toàn dân lành đang chốt chốt đ ng kia kìa!

- Anh không biết đ y thôi. C p trên l nh cho b n em “gi t l m h n b sót”. B n em được ph bi n là dân đ đây ác ôn l m!

- Tôi m i t đ ng kia l i, không có đ ch đâu. Các ông không được b n n a đ tôi ki m tra tình hình th nào. Có gì tôi chốt u trách nhiệm!

Th y tôi c ng quy t, đám lính tr nghe theo. Tôi quay l i phía hàng trăm người bị gi t và b th ng. Họ chốt ng đ ng lên nhau máu me đ m ã, máu chốt y thành suối. Mặt c già b b n nát

bàn tay đang vọt vĩa kêu lên đau đớn. Tôi vọt cọt vào bóng mát rồi giật cuồn băng cá nhân duy nhất bên mình băng tùm cho cọt. Lát sau tôi quay lại thì cọt đã tọt thọt vì máu ra quá nhiều. Mọt chọt thọt y 5 ngọt i con gái và 5 ngọt i con trai bọt bọt n chọt t châu đọt u vào nhau. Tôi họt i ngọt i lính trọt đi theo bên cọt nh:

- Ai bọt n đọt y?

- Đọt i đọt i phó Họt i ng đọt y anh i!

- Lọt i nọt a, tôi ngọt vào cọt a mọt gia đình, cọt nhà đang ăn cọt m, anh bọt đọt i cọt Họt nào đó đã thọt vào mâm mọt quọt lọt u đọt n, cọt nhà chọt t rĩa rọt i trong cọt nh cọt m trọt n máu. Tôi bọt sọt c thọt c sọt. Hình i nh anh bọt đọt i cọt Họt “Đi dân nhọt i dân thọt i ng” mà thọt này i? Cọt bọt o là Mọt ngọt y ác ôn chọt hành đọt ng dã man này cọt a chúng ta nên gọt i là gì? Tâm trọt ng tôi lúc đó nhọt có bão xoáy. Mọt c dù vọt y, tôi vọt n nhọt n ra ngay nhọt ng vọt c cọt n làm. Tôi tọt p trung nhọt ng ngọt i sọt ng sót lọt i. Bọt o chọt em phọt nọt và trọt con ra rọt ng tọt chọt c ăn uọt ng nghọt tọt m. Cọt t là không cho mọt i ngọt i chọt ng kiọt n lâu cọt nh rọt ng rọt n này. Đàn ông tọt 18 đọt n 45 tuọt i có nhiọt m vọt ra sau i p đào cho tôi mọt t cái họt. Trong i p ai có xe ô tô, xe lam, máy cày phọt i huy đọt ng họt t đọt chọt ngọt i bọt thọt i ng đọt i vọt n. Mọt i ngọt i đọt ng thanh:

- Xe thì có nhọt ng đọt c đọt i ng sọt bọt bọt đọt i gọt i phóng bọt n lọt m!

- Không lo, có tôi đi cùng!

Tôi giao cho Nghê, mọt du kích đọt n đọt i ng vọt a có bọt bọt bọt đọt i cọt Họt sát họt i:

- Vọt c lọt nhọt thọt rọt i, chú nén đau thọt i ng lọt i giúp anh. Thu họt i căn cọt c tọt trang cọt a nhọt ng ngọt i đã chọt t sau này còn có vọt c cọt n đọt n.

Thọt là suọt t chiọt u hôm đó, tôi lọt y mọt t miọt ng vọt i đọt cọt t lên cánh tay trái. Lăm lăm khọt u AK ngọt i trên chiọt c xe đọt n đọt u đoàn lọt n lọt t chọt họt t ngọt i bọt thọt i ng ra bọt nh vọt n Suọt i Tre. Tọt i hôm i y, tôi cho chuyọt n họt t xác ngọt i chọt t ra cái họt đã đào. Không còn cách nào khác là phọt i chôn chung. Trọt a ngày hôm sau ngọt i ta mọt i dám lọt p. Đây là ngôi mọt tọt p thọt mà trong hoàn cọt nh i y tôi buọt c lòng phọt i xọt lý nhọt vọt y. Trọt i nọt ng gọt t, đọt bà con phọt i thầy mãi không đọt c. Mọt nọt m mọt chung hàng trăm ngọt i lọt n lọt n, không họt i ng khọt i, không gì họt t. Tôi cho đọt n vọt sinh sọt ch sọt nhọt ng chọt mọt i ngọt i bọt tàn sát. Xong, mọt i dám cho đám phọt nọt và trọt con i ngoài rọt ng vọt. Tôi vọt t mọt t cọt cọt p trên đọt làm vọt c theo tiọt ng gọt i lọt i ng tâm cọt a mình. Bọt ng mọt i lọt lọt c có thọt đọt cọt u giúp đọt ng bào. Tọt i ng thọt là tọt t, sau này nghĩ lọt i mọt i thọt y hành đọt ng cọt a mình gọt i ng nhọt sọt phi tang tọt i ác cho nhọt ng anh bọt đọt i cọt Họt. Thú thọt t lúc i y tôi vọt n còn mọt t phọt n ngu tín. Cũng muọt n bọt o vọt danh đọt cho đọt i quân lính cọt Họt luôn luôn đọt c ca ngọt i là tọt t đọt p. Tuy vọt y tôi bọt t đọt u nghi ngọt: “Tọt i sao ngọt i ta gọt i ngọt i la liọt t rọt i bọt mọt c? Chọt ng lọt họt mọt t họt nhân tính rọt i sao?”

Công vọt c xong tôi gọt p Nghê đọt chia buọt n. Tôi không tránh khọt i cọt m giác tọt i lọt i. Nghê đã đọt a xác bọt vọt chôn tọt m i nhà bọt p. Tọt i nghiọt p Nghê quá. Lọt n lọt i đi theo cách mọt ng, ngày Nghê đọt n bọt đọt i vọt gọt i phóng i p lọt i là ngày bọt đọt i cọt Họt gọt t chọt t bọt Nghê. Nghê “mọt ng chọt a kọt p no” đã phọt i chọt u thọt m cọt nh trọt trọt đau đọt n. Nghê buọt n rọt u nói vọt i tôi:

- Hôm qua nghe lọt i anh. Em thu đọt c hai nón đọt ng họt, tọt trang và căn cọt c cọt a nhọt ng ngọt i bọt gọt t. Sau đó có mọt t anh bọt đọt i bọt o đọt a cho anh i y quọt n lý. Em giao lọt i họt t cho anh i y đọt lo vọt c chôn ba.

- Em bọt thọt ng cha nào đó lọt a rọt i. Thôi quên chuyọt n đó đi em i. Anh thành thọt t chia buọt n vọt i em. Chiọt n tranh thọt i ng mang đọt n nhọt ng đọt u không may tọt t cùng đau đọt n mà chúng ta không thọt lọt i ng trọt c đọt c. Anh cũng đang cọt m thọt y có lọt i trong chuyọt n này.

*

Đã mọt y chọt c năm qua, khi hàng năm, khọt p nọt i tọt ng bọt ng kọt niọt m chiọt n thọt ng 30/4 thì tôi lọt i bọt ám i nh nhọt vọt hàng trăm dân lành bọt tàn sát i p Tân Lọt p. Cái họt chôn ngọt i bây gọt ra sao?

Hồ châu ngọc và âm thanh

Tác Giả: Tr&n Đ&c Th&ch

Thứ Năm, 15 Tháng 10 Năm 2009 13:40

Ng&i ta s& x& lý nó nh& th& nào hay đ& nguyên v&y? Tôi mu&n đ&c quay l&i đó đ& th&p n&n h&&ng nói l&i t& t&i. Vô hình dung vi&c làm t&t đ&p c&a tôi đã giúp cho ng&i ta b&ng bít t&i ác. Không! Ng&i dân &p Tân L&p s& kh&c vào x&&ng tu& câu chuy&n này. N&i đau đ&n oan khi&n lúc đ&y ch&a th& ph&i nh& đ&c. Còn nh&ng ng&i tham gia cu&c tàn sát &y n&a có l& h& cũng vô cùng đ&n v&t khi nh&n nh&ng t&m huân huy ch&&ng do Đ&ng và Nhà n&&c trao t&ng sau này chi&n th&ng. Ý nghĩ &y giúp tôi đ&ng c&m k& l&i câu chuy&n bi th&&ng này.

*

Sau ngày 30/04/1975 tôi có ch&p m&t ki&u &nh đ&ng c&i áo, l&t sao đ&ng đ&. Tôi đ&m t&ng cho m&t th&ng b&n đ&ng h&&ng chí c&t. H&n run ng&&i, m&t tái mét:

- Tao không dám nh&n đầu, h& phát hi&n ra t&m &nh này quy cho ph&n đ&ng là ch&t c& nút. B&n tôi s& là đúng. Vì c&u ta là đ&ng viên. Nh&ng đi&u b&n &y không hi&u là tôi làm v&y vì c&m th&y h& th&n và nh&c nh& cho anh b& đ&i c& H& khi nghĩ t&i v& th&m sát &p Tân L&p... Th&i gian trôi, tôi t& m&t chàng lính tr& m&ng ngày nào bây gi& đã là m&t ông già v&i mái đ&u hoa râm đ&m b&c. V&y mà tôi ch&a nói đ&c câu chuy&n l& ra ph&i nói . Đ&i lúc tôi âm th&m k& l&i cho m&t s& b&n bè tin c&y. Nghe xong ai cũng khuyên “Nói ra làm gì, nguy hi&m l&m đ&y”. Và qu& th&t, s&ng trong xã h&i xã h&i ch& nghĩa quái đ&n này, ng&i ta quen thói b&ng bít s& th&t. S& th&t không có l&i cho Đ&ng, cho Nhà n&&c ch& đ&i mà nói ra, b& th& tiêu ho&c vào tù là đi&u ch&c.

Tr&n Đ&c Th&ch nguyên là C&u phân đ&i tr&&ng trình sát T&u đ&ng 8 - Trung đ&ng 266 S& đ&ng 341 - Quân đ&ng 4